

Jeg skal endnu til den ærede Forslagsstiller sige, at jeg ikke er ganske enig med ham i, hvad han ytrede om anerkendte Trossamfund's Begravelsespladser. Jeg brugte nemlig kun Ordet Begravelsesplads, og talte ikke om Vigkapel. Det ærede Medlem kan f. Eks. sætte, at der er et Medlem af den jødiske Menighed i Kjøbenhavn, der ikke har den samme Mening om Jødedommen som de ortodokse Jøder, altsaa ikke er troende ortodoks Jøde, som skal begraves. Saa er der akkurat den samme Ubillighed for ham som for Medlemmer af Folketirken, hvis han eller rettere sagt, hans Elægtinge, skulle finde sig i, at han bliver begravet med disse strænge jødiske Ceremonier. Nej, han bør have Ret til at blive begravet paa den jødiske Kirkegaard med saadanne Ceremonier, som findes sømmelige og passende, og man bør ikke behøve at finde sig i de fuldkomne ortodokse, højtirkelige i jødisk Forstand, Begravelsesceremonier. (Henning Jensen: Det skulle vi ikke blande os i.) Det ærede Medlem siger, man skal ikke blande sig deri. Jo, man bliver ved et saadant Lovforslag nødt til at blande sig deri, for at ogsaa anderledes tænkende fra de forskellige Trossamfund kunne blive passende begravede.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (S. Scavenius): Min Modstand imod det foreliggende Lovforslag er jo, som det tydelig fremgaar af alle mine Øringer, begrundet deri, at Lovforslaget, hvis det gennemføres, vil blive — om jeg saa maa kalde det — en Ekspropriation af Folketirkens Kirkegaarde, hvorved disse ville blive overdraagne til det borgerlige Samfund. Altsaa vilde Folketirken, som er det største religiøse Samfund her i Landet, blive stillet ganske anderledes ringe end andre religiøse Samfund. De Kirkegaarde, som Folketirken hidtil har været i ubestridt Besiddelse af — jeg skal nu ikke atter komme ind paa det ejendomsretlige Spørgsmaal i og for sig — vil, hvis dette Lovforslag gaar igennem, ikke længere blive Folketirkens, men blive rent borgerlige Begravelsespladser. Dette har jeg modsat mig, og jeg tror oprigtig talt ikke, at det vil være muligt for nogen Kirkeminister at gaa ind derpaa. Jeg tror det ikke. Men det er jo et helt andet Spørgsmaal, som nu er bleven fremdraget første Gang i denne Diskussion af det ærede Medlem, der nu satte sig, nemlig Spørgsmaalet om Indretningen af særlige Kirkegaarde eller særlige Afdelinger paa de andre — det er jo saa temmelig det samme — for visse særlige Ansættelses Skld. Derimod kan jeg teoretisk intet indvende. Et andet er, om det

praktisk kan lade sig gennemføre udenfor en enkelt stor By som Kjøbenhavn. Det veed jeg ikke; teoretisk kan jeg intet have at indvende derimod, men saa længe som Forholdene nu en Gang ere, som de ere, kan jeg kun sige til det af de ærede Medlemmer gængsne Spørgsmaal, at Retten til Begravelse saamænd er sikker nok; men Retten til at udøve eller saa udøvet for sine afdøde de bestemte religiøse Ceremonier, som man maatte kunne ønske, er ikke lige og kan under de nuværende Forhold ikke være lige for alle. Som sagt, teoretisk kan jeg ikke modsætte mig, at man kommer til at gøre dem mere lige for alle; et andet er, om det praktisk vil være gennemførligt.

N. J. Larsen: Jeg ønsker ikke, at denne Forhandling slutes, uden at der ogsaa fra folketirkeelig Side fremkommer en Indsigelse imod den højtærede Ministers Opfattelse af Folketirkens Retstilling over for afvigende Trosbefendere med Henblik til Kirkegaardsforholdene. Jeg vil som Medlem af Folketirken tillade mig at nedlægge en saadan Indsigelse. Hvis Folketirken var et selvstændigt Samfund, saaledes som andre Trossamfund her i Landet, vilde Ministerens Standpunkt være rigtigt, saa havde andre Trosbefendere ikke nogen særlig Ret til at blive begravede paa Folketirkens Begravelsespladser. Men saa længe vi sidde i den nuværende Sammenblanding af Folketirke og Stat, hvor Folketirken bl. a. maa finde sig i en hvilken som helst Minister, der bliver sat til at administrere dens Anliggender, kan Folketirken ikke paa dette Omraade gøre et rent konfessionelt Krav eller Standpunkt gældende; saa længe maa den finde sig i at anerkende andre Trosbefenderes fuldstændig borgerlige Ret til at blive begravede paa dens Begravelsespladser uden særlige indskrænkende Betingelser. Jeg anerkender ikke, at det er ganske folketirkeelig Ret, som Ministeren her har gjort gældende, men det er en snæversynet Opfattelse af Folketirkens Stilling, og jeg tror heller ikke, at den vil blive bifaldet af ret mange af Folketirkens Medlemmer.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (S. Scavenius): Ja, lige overfor hvad det ærede Medlem nu udtalte, maa jeg tillade mig at hævde, at fordi Folketirken ikke har opnaaet en selvstændig Stilling lige overfor Staten, deraf følger ikke, at den skal betragtes som religiøs saaledes, at de den fra ældgammel Tid tillagte Ejendomme — jeg vil ikke komme ind paa Spørgsmaalet, om dette Ord Ejendom er